

زندانیان سیاسی محکوم به اعدام در ایران

ایران به طور مداوم در میان کشورهای با بالاترین میزان اعدام در جهان قرار دارد و دارای جایگاه تلخ به عنوان کشوری با بیشترین تعداد اعدام نسبت به جمعیت است. رژیم ایران به طور گسترده‌ای از مجازات اعدام به عنوان ابزاری نه تنها برای مجازات قضایی، بلکه برای سرکوب سیاسی نیز استفاده می‌کند. سیستم قضایی ایران با تکیه بر اتهامات مبهمی مانند محاربه (جنگ با خدا) و بغی (شورش)، به دولت امکان گسترده‌ای برای اجرای مجازات اعدام می‌دهد. این اتهامات نه تنها در موارد جرایم خشونت‌آمیز مانند قتل، بلکه برای خاموش کردن اعتراضات سیاسی، تظاهرات و باورهای مذهبی که با ایدئولوژی رسمی دولت مغایرت دارد نیز به کار گرفته می‌شود.

سازمان‌های حقوق بشری بارها استفاده گسترده ایران از مجازات اعدام را محکوم کرده‌اند و تاکید دارند که بسیاری از اعدام‌ها پس از محاکمات عمیقاً ناقص انجام می‌شوند که اغلب فاقد فرآیندهای عادلانه است. متهمان اغلب بر اساس اعترافات که تحت شکنجه یا فشار استخراج شده، محکوم می‌شوند که نگرانی‌های جدی درباره عدالت فرآیندهای قانونی ایجاد می‌کند. با وجود انتقادات بین‌المللی، دستگاه قضایی ایران همچنان جمعیت‌های آسیب‌پذیر، از جمله زندانیان سیاسی، معترضان و اقلیت‌های قومی و مذهبی را هدف قرار داده و از مجازات اعدام به عنوان ابزاری برای کنترل و ترساندن استفاده می‌کند.

در سال‌های اخیر، رژیم ایران استفاده از مجازات اعدام را به عنوان بازدارنده‌ای علیه مخالفان سیاسی تشدید کرده است، به‌ویژه پس از اعتراضات گسترده در سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۲. در پاسخ به این قیام‌ها، رژیم با اعدام یا صدور حکم اعدام برای افرادی که در اعتراضات شرکت داشتند، سرکوب خود را تشدید کرده و به دنبال ایجاد ترس و جلوگیری از اعتراضات بیشتر است.

در این گزارش مانیتورینگ حقوق بشر ایران (Iran HRM) تلاش دارد تا تجربه‌های وحشتناک زندانیان سیاسی که هم‌اکنون در ایران در صف اعدام قرار دارند را مستند کند. ما اسامی و جزئیات ۶۱ زندانی سیاسی که به اعدام محکوم شده‌اند را گردآوری کرده‌ایم، اگرچه این عدد جامع نیست. این اطلاعات تا پایان سپتامبر ۲۰۲۴ جمع‌آوری شده است.

گزارش به دو بخش تقسیم شده است. بخش اول شامل فهرستی از زندانیان سیاسی است که با حکم اعدام روبرو هستند، همراه با توضیحات مختصری درباره شرایط محکومیت آن‌ها. بخش دوم به بررسی برخی نمونه‌ها پرداخته و نشان می‌دهد که چگونه این احکام اعدام بر اساس اعترافات حاصل از شکنجه صادر شده‌اند. این موارد نقض آشکار استانداردهای قانونی را نشان می‌دهند و فقدان فرآیندهای عادلانه در سیستم قضایی ایران را برجسته می‌کنند. با روشن کردن این بی‌عدالتی‌ها، امیدواریم آگاهی‌ها را افزایش داده و خواستار مداخله بین‌المللی برای جلوگیری از اعدام در ایران شویم.

فهرست زندانیان سیاسی محکوم به اعدام

۱. **نائب عسکری:** در ۲۳ مارس ۲۰۲۱ در ارومیه بازداشت شد. حکم اعدام نائب عسکری در سال ۲۰۱۸ به صورت غیابی توسط دادگاه انقلاب ارومیه به دلیل عضویت در حزب حیات آزاد کردستان (پژاک) صادر شد. او از این حکم بی خبر بود تا اینکه در ۱۶ اکتبر ۲۰۲۳ در زندان مرکزی ارومیه به او اطلاع داده شد. او همچنان در ارومیه زندانی است و هر لحظه با خطر اعدام مواجه است.

۲. **محمد رحیمی:** ۴۹ ساله، در فوریه ۲۰۱۹ در مرز سروآباد بازداشت شد. حکم اعدام او به دلیل بغی و وابستگی به حزب آزادی کردستان (پاک) صادر شد. علاوه بر این، او به ۳۵ سال زندان به دلیل مشارکت در قتل محکوم شد. حکم او توسط دیوان عالی تأیید شده و همچنان در زندان مرکزی سنندج زندانی است.

۳. **محمد جواد وفایی ثانی:** قهرمان سابق بوکس و حامی سازمان مجاهدین خلق ایران، محمد جواد وفایی ثانی در مارس ۲۰۲۰ توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی پس از شرکت در اعتراضات نوامبر ۲۰۱۹ بازداشت شد. او پس از ۶۵ روز شکنجه به دلیل "افساد فی الارض" در ارتباط با اتهام آتش سوزی به اعدام محکوم شد. علیرغم لغو این حکم توسط دیوان عالی، دادگاه انقلاب مشهد در ژوئیه ۲۰۲۳ مجدداً حکم اعدام را صادر کرد. این حکم برای سومین بار در ۱۸ سپتامبر ۲۰۲۴ در زندان مشهد صادر شد، جایی که وفایی ثانی از زمان بازداشتش در مارس ۲۰۲۰ در آن نگهداری می شود.

۴. **علی مجدم:** در فوریه ۲۰۱۹ بازداشت شد. علی مجدم توسط دادگاه انقلاب اهواز به دلیل محاربه به اعدام محکوم شد. او و پنج زندانی سیاسی دیگر متهم به شرکت در عملیات‌های مسلحانه علیه نیروهای امنیتی در سال ۲۰۱۸ شدند. مجدم هم‌اکنون در زندان شبیان اهواز زندانی است.

۵. **معین خانفوری:** مشابه مجدم، معین خانفوری در فوریه ۲۰۲۳ به دلیل محاربه به اعدام محکوم شد. او به کشتن افسران پلیس و یک عضو نیروهای بسیج متهم شد. در حال حاضر، خانفوری در زندان شبیان زندانی است و شرایط سخت صف اعدام را تحمل می کند.

۶. **محمد رضا مقدم:** زندانی دیگری که همراه با مجدم و خانفوری محکوم شده است، محمد رضا مقدم به مقاومت مسلحانه علیه دولت متهم شد و همچنان در زندان شبیان منتظر اعدام است.

۷. **مهدی حسنی:** به اتهام "دشمنی با خدا"، "افساد فی الارض"، "بغی"، و عضویت در سازمان مجاهدین خلق جمع‌آوری اطلاعات محرمانه و توطئه علیه امنیت ملی محکوم شد. او در ۱۱ سپتامبر ۲۰۲۲ در زنجان بازداشت و به بند ۲۰۹ زندان اوین که تحت مدیریت وزارت اطلاعات است منتقل شد. در طول زندانش، او شکنجه‌های روانی و جسمی قابل توجهی را تحمل کرده است. در حال حاضر، او در بند ۸ زندان اوین که معمولاً زندانیان سیاسی در آن نگهداری می شوند، زندانی است. دادگاه انقلاب ایران او را همراه با بهروز احسانی به اعدام محکوم کرد. در روز چهارشنبه ۱۸ سپتامبر ۲۰۲۴، شعبه

۲۶ دادگاه انقلاب تهران به ریاست قاضی ایمان افشاری به وکیل مدافع این دو زندانی، بهروز احسانی و مهدی حسنی، رسماً تصمیم دادگاه را ابلاغ کرد.

۸. **بهروز احسانی:** همراه با مهدی حسنی، به اتهام "دشمنی با خدا"، "افساد فی الارض" و "بغی"، عضویت در سازمان مجاهدین خلق جمع‌آوری اطلاعات محرمانه و توطئه علیه امنیت ملی محکوم شد. او در ۶ دسامبر ۲۰۲۲ در خانه‌اش بازداشت شد و همچنین مدت زمانی را در بند ۲۰۹ وزارت اطلاعات زندان اوین گذراند. احسانی، که مردی ۶۷ ساله با تحصیلات دبیرستانی بود و کسب‌وکار کوچکی را اداره می‌کرد، تنها یک تماس کوتاه با خانواده‌اش در اوایل بازداشت داشت.

۹. **سید سالم موسوی البوشوکه:** در سال ۲۰۱۹ بازداشت شد. سید سالم موسوی البوشوکه به دلیل ادعای مشارکت در حملات به نیروهای امنیتی و عضویت در گروه حرکت‌النضال با اعدام مواجه است. او هم‌اکنون در زندان شیبان اهواز زندانی است.

۱۰. **حبیب دریسی:** در سال ۲۰۱۹ بازداشت شد و در اوایل ۲۰۲۳ به اعدام محکوم شد. او به دلیل مشارکت در درگیری‌های مسلحانه متهم شده و همچنین در زندان شیبان تحت تهدید اعدام قریب‌الوقوع است.

۱۱. **سید عدنان موسوی غبیشاوی:** در سن ۲۷ سالگی، غبیشاوی به همراه پنج زندانی دیگر به دلیل محاربه به اعدام محکوم شد. او به دلیل مشارکت در اقدامات ضد دولتی محکوم شده و در زندان شیبان نگهداری می‌شود.

۱۲. **فرهاد شکری:** زندانی سیاسی اهل سنت، فرهاد شکری به دلیل عضویت در گروه سلفی حزب الفرقان به اعدام محکوم شد. حکم او توسط دادگاه انقلاب مشهد در سال ۲۰۱۹ صادر شد و او همچنان در زندان وکیل‌آباد زندانی است.

۱۳. **عیسی عیدمحمدی:** زندانی دیگر اهل سنت از استان گلستان، عیدمحمدی در سال ۲۰۱۵ بازداشت و در سال ۲۰۱۹ به دلیل بغی به اعدام محکوم شد. او همچنان در زندان وکیل‌آباد مشهد زندانی است.

۱۴. **عبدالحکیم عظیم گرگیج:** عبدالحکیم در سال ۲۰۱۵ بازداشت شد و به دلیل وابستگی‌های مذهبی و سیاسی خود به اعدام محکوم شد. او همچنان در زندان وکیل‌آباد زندانی و در انتظار اعدام است.

۱۵. **عبدالرحمن گرگیج:** مانند هم‌پرونده‌ای خود، عظیم گرگیج، عبدالرحمن نیز به دلیل بغی به اعدام محکوم شد و هم‌اکنون در زندان وکیل‌آباد زندانی است.

۱۶. **تاج محمد خورمالی:** در سال ۲۰۱۵ بازداشت شد. خورمالی به دلیل عضویت در گروه‌های سلفی و مخالفت با رژیم به اعدام محکوم شد. او همچنان در زندان وکیل‌آباد در انتظار اعدام است.

۱۷. **منصور رسولی**: به اتهام جاسوسی برای موساد، سازمان اطلاعات اسرائیل، منصور رسولی در اوایل سال ۲۰۲۳ به اعدام محکوم شد. او هم‌اکنون در زندان مرکزی ارومیه زندانی است.
۱۸. **بشیر احمد حسین زهی**: در سراوان بازداشت شد. بشیر احمد در حین بازجویی تحت شکنجه قرار گرفت و سپس به اعدام محکوم شد. وضعیت کنونی او نامشخص است.
۱۹. **دنزو چاکری**: یک تبعه پاکستانی، دنزو چاکری به دلیل محاربه در زاهدان به دو حکم اعدام محکوم شد. وضعیت او همچنان وخیم است و او هم‌اکنون در زندان مرکزی زاهدان زندانی است.
۲۰. **سجاد بلوچ**: یک تبعه دیگر پاکستانی، سجاد بلوچ به دلیل مشارکت در فعالیت‌های ضد دولتی به اعدام محکوم شد. او در زمان دستگیری زیر ۱۸ سال داشت و همچنان در زندان مرکزی زاهدان در صف اعدام قرار دارد.
۲۱. **مولوی عبدالرحیم کوهی**: ساکن روستای پدیگ، عبدالرحیم کوهی در سال ۲۰۱۹ به دلیل مخالفت با رژیم به اعدام محکوم شد. او همچنان در زندان در انتظار اعدام است.
۲۲. **مولوی امان‌الله بلوچ**: همراه با عبدالرحیم کوهی بازداشت شد. امان‌الله بلوچ نیز به دلیل فعالیت‌های مخالف و محکوم به اعدام است و همچنان زندانی است.
۲۳. **محمد زین‌الدینی**: در اوایل پاییز ۲۰۲۰ در خیابان‌های منطقه سرچه شهرستان اسپکه دستگیر شد. در اواخر زمستان ۲۰۲۳، دادگاه کیفری اول زاهدان او را به دلیل ادعای قتل سه عضو سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (سپاه) به اعدام محکوم کرد. در میانه پاییز ۲۰۲۳، دیوان عالی حکم را تایید کرد. او هم‌اکنون در بند ۹ زندان مرکزی زاهدان زندانی است.
۲۴. **ادهم نارویی**: اهل لاشار، نارویی در اواخر بهار ۲۰۲۱ توسط ماموران اطلاعات سپاه بازداشت و به زاهدان منتقل شد. در اواخر زمستان ۲۰۲۳، دادگاه کیفری اول زاهدان او را به دلیل کشتن سه عضو سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به اعدام محکوم کرد. دیوان عالی در میانه پاییز ۲۰۲۳ حکم را تایید کرد. نارویی نیز در بند ۹ زندان مرکزی زاهدان نگهداری می‌شود. در ۳۰ می ۲۰۲۴، او به دلیل فشارهای روانی اقدام به خودکشی کرد و به بیمارستان خاتم‌الانبیا منتقل شد.
۲۵. **جمشید شارمهد**: شهروند ایرانی-آلمانی، متولد ۱۹۵۵، یک مهندس الکترونیک و متخصص فناوری اطلاعات است. او رادیو تندر را مدیریت می‌کرد. در میانه تابستان ۲۰۲۰، ماموران وزارت اطلاعات او را در دوی ربه و به ایران منتقل کردند. در ۲۱ فوریه ۲۰۲۳، او به دلیل "افساد فی‌الارض" و برنامه‌ریزی برای فعالیت‌های تروریستی در شیراز در سال ۲۰۰۸ به اعدام محکوم شد. این حکم قابل تجدیدنظر است.

۲۶. **یوسف احمدی:** ۳۸ ساله، اهل بانه و پدر سه فرزند، در میانه بهار ۲۰۲۰ توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد که به او جلوی چشمان فرزندانش شلیک کردند. او به اتهام "همکاری با گروه‌های مخالف" متهم شد. قاضی سعیدی از دادگاه انقلاب سنج او را به دلیل بغی به اعدام محکوم کرد. حکم او در زندان به او ابلاغ شد.

۲۷. **رحیم بارین:** در سال ۲۰۰۵ به دلیل ادعای قتل یک افسر پلیس در جریان اعتراضات علیه قتل فعال سیاسی کمال اسفرام بازداشت شد. او تحت شکنجه اعتراف کرد و به اتهام "اقدام علیه امنیت ملی" و قتل یک مقام دولتی به اعدام محکوم شد. او هم‌اکنون در زندان مرکزی ارومیه زندانی است.

۲۸. **مجاهد کورکوری:** متولد ۲ می ۱۹۸۳، در ۲۰ دسامبر ۲۰۲۲ در جریان حمله نیروهای امنیتی به روستای پرسوراخ در ایذه دستگیر شد. دو نفر از همراهان او کشته شدند. پس از بازداشت، کورکوری در بیمارستان پلیس الزهرا در ایذه شکنجه شد تا اعتراف کند. در ۶ آوریل ۲۰۲۳، دادگاه انقلاب ایذه او را به دلیل "محاربه" و قتل هفت نفر، از جمله کیان پیرفلک، به اعدام محکوم کرد، اگرچه مادر مقتول اظهار کرده بود که نیروهای امنیتی مسئول قتل پسرش بودند.

۲۹. **فرشید حسن زهی:** ۲۵ ساله، کارگر ساختمانی اهل زاهدان، در اواخر پاییز ۲۰۲۲ به دلیل ادعای تیراندازی به یک خودروی پلیس در جریان اعتراضات سراسری بازداشت شد. او تحت شکنجه قرار گرفت و مجبور به اعتراف شد. در ۱۲ نوامبر ۲۰۲۳، دادگاه کیفری اول زاهدان او را به اعدام محکوم کرد. او هم‌اکنون در بند ۹ زندان مرکزی زاهدان زندانی است.

۳۰. **عارف خوشکار:** در جریان اعتراضات ۲۰۲۲ بازداشت شد. او در زندان گوهردشت تحت شکنجه قرار گرفت و مجبور به اعتراف به قتل یک افسر در تهران شد. او بدون محاکمه، وکیل یا دفاع به اعدام محکوم شد. سپس به زندان قزل حصار منتقل شد و از آن زمان هیچ اطلاعی از او در دست

۳۱. **سعید شیرازی:** فرزند علیرضا، در جریان اعتراضات ۲۰۲۲ بازداشت شد و توسط شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران به اتهام "افساد فی‌الارض" به اعدام محکوم شد. هیچ اطلاعاتی درباره وضعیت کنونی او در دسترس نیست.

۳۲. **مسعود بیرانوند:** متولد ۱۹۷۹، اهل بروجرد، راننده کامیون و پدر یک فرزند، در ۲۷ اکتبر ۲۰۲۲ بازداشت شد. تحت شکنجه، حکم اعدام او در ۲۲ دسامبر ۲۰۲۲ به دلیل "محاربه" تأیید شد.

۳۳. **محمد کشوری:** در جریان اعتراضات نوامبر ۲۰۱۹ در خرم‌آباد بازداشت شد. او در ۲۸ ژوئن ۲۰۲۰ توسط دادگاه انقلاب به اعدام محکوم شد. محل نگهداری او نامشخص است.

۳۴. **سید مالک موسوی:** ۲۳ ساله، اهل شاورر، شهرستان کرخه، در ژانویه ۲۰۲۴ به دلیل "محاربه" به اعدام محکوم شد. او هم‌اکنون در بند ۵ زندان شبیان اهواز زندانی است.

۳۵. **علی عبیداوی**: توسط دادگاه انقلاب ماهشهر در ۲۴ ژانویه ۲۰۲۴ به اعدام محکوم شد. او و برادرش به دلیل حمله به پایگاه بسیج در حمیدیه بازداشت شدند.
۳۶. **شهاب نادعلی**: اهل همدان، در ژانویه ۲۰۲۴ به اتهام "بغی" به دلیل عضویت در گروه‌های مخالف به اعدام محکوم شد. او کارگر، متأهل و پدر دختری ۱۲ ساله است.
۳۷. **شاهین وصاف**: ۲۷ ساله اهل سلماس، توسط دادگاه انقلاب ارومیه به اتهام "جاسوسی برای اسرائیل" به اعدام محکوم شد. این حکم در ۲ اکتبر ۲۰۲۴ در زندان مرکزی ارومیه به او ابلاغ شد.
۳۸. **شهریار بیات**: در جریان اعتراضات ۲۰۲۲ بازداشت شد. او به دلیل "آهانت به پیامبر" به اعدام و ۱۸ سال زندان محکوم شد. حکم اعدام او پس از تجدیدنظر با وجود کمبود شواهد دوباره تأیید شد.
۳۹. **توحید فراچی**: در زندان آمل به دلیل "آهانت به پیامبر" و ارتباطات ادعایی با نهادهای خارجی به اعدام محکوم شده است. حکم اعدام او به تازگی صادر و در انفرادی به او ابلاغ شد.
۴۰. **حاتم اوزدمیر**: زندانی سیاسی کرد و شهروند ترکیه‌ای، توسط شعبه ۳ دادگاه انقلاب ارومیه به دلیل "مبارزه" به اعدام محکوم شد. یک حکم قبلی به دلیل "بغی" توسط دیوان عالی در مارس ۲۰۲۳ لغو شد، اما حکم جدید در ۱۹ می ۲۰۲۴ در زندان ارومیه به او ابلاغ شد.
۴۱. **ادریس علی**: ۳۲ ساله، کولبر کرد اهل سردشت، توسط دادگاه انقلاب ارومیه به اتهام "جاسوسی برای اسرائیل" به اعدام محکوم شد. او تحت شکنجه اعتراف کرد و هم‌اکنون زندانی است.
- ۴۲ و ۴۳. **مالک علی فدایی نسب و عبدالرحمن گرگیج**: زندانیان سیاسی زندان وکیل‌آباد مشهد، حکم اعدام آن‌ها در ژوئیه ۲۰۲۳ توسط دیوان عالی کشور تأیید شد. با وجود کمبود شواهد، هر دو به دلیل "بغی" توسط دادگاه انقلاب مشهد به اعدام محکوم شدند.
۴۴. **عبدالمالک میر بلوچزهی**: ۳۷ ساله، به دلیل "مبارزه" و همکاری با گروه‌های مخالف به اعدام محکوم شد. وضعیت کنونی او نامشخص است.
۴۵. **امان‌الله رئیسی**: ۳۹ ساله، اهل جلاک، در سال ۲۰۱۶ توسط سپاه در خاش بازداشت و به دو حکم اعدام به دلیل "عضویت در گروه‌های مخالف" محکوم شد. وضعیت فعلی او نامعلوم است.
۴۶. **شاکر بهروزی**: شهروند اهل ارومیه، از سال ۲۰۱۸ زندانی است. او در سپتامبر ۲۰۲۰ به دلیل "بغی" و عضویت ادعایی در حزب کومله به اعدام محکوم شد. او بیش از یک سال تحت شکنجه قرار گرفت تا اعتراف کند.

۴۷. **احمدرضا جلالی**: پزشک ایرانی-سوئدی، در سال ۲۰۱۶ در حین بازدید از ایران برای یک رویداد علمی بازداشت شد. او در دسامبر ۲۰۱۷ توسط دادگاه انقلاب تهران به اتهام "جاسوسی برای اسرائیل" به اعدام محکوم شد. او هم‌اکنون در زندان اوین زندانی است.

۴۸. **منوچهر مهمان نواز**: در جریان اعتراضات ۲۰۲۲ بازداشت شد و توسط شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران به اتهام "مبارزه" و "افساد فی‌الارض" به اعدام محکوم شد. وضعیت کنونی او نامشخص است.

۴۹. **محسن رضازاده قراغلو**: در جریان اعتراضات ۲۰۲۲ بازداشت شد و توسط دادگاه انقلاب تهران به دلیل "مبارزه" به اعدام محکوم شد. هیچ اطلاعاتی درباره وضعیت کنونی او در دسترس نیست.

۵۰. **اکبر غفاری**: به دلیل پناه دادن به معترضان در جریان قیام ۲۰۲۲ بازداشت شد و به اتهام قتل یک افسر در تهران به اعدام محکوم شد. او مجبور به امضای اعترافات در حالی که در انفرادی بود شد. وضعیت فعلی او نامعلوم است.

۵۱. **محمود مهری**: یکی از بازداشت‌شدگان اعتراضات ۲۰۲۲، در اواسط بهار ۲۰۲۴ توسط دادگاه انقلاب اصفهان به اتهام "افساد فی‌الارض" به اعدام محکوم شد.

۵۲ و ۵۳. **عیدو شه‌بخش و عبدالغنی شه‌بخش**: در ۴ فوریه ۲۰۲۴ توسط شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران به دلیل "بغی" و تشکیل و عضویت در گروه‌های ضدانقلابی به اعدام محکوم شدند. پرونده آن‌ها پر از ابهامات و نواقص است، اما تحت فشار اطلاعات سپاه به این حکم محکوم شدند.

۵۴. **عبدالرحیم قنبرزهی گرگیج**: به همراه عیدو و عبدالغنی شه‌بخش توسط دادگاه انقلاب تهران به اتهامات مشابه به اعدام محکوم شد. پرونده او نیز بسیار ناقص است، اما تحت فشار سپاه به این حکم محکوم شد.

۵۵. **سلیمان شه‌بخش**: او نیز در ۴ فوریه ۲۰۲۴ توسط شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران به دلیل "بغی" به اعدام محکوم شد. پرونده او همان ابهامات و تناقضاتی را دارد که دیگران داشتند، اما تحت فشار سپاه محکوم شد.

۵۶ و ۵۷. **فاضل و مهران بهرامیان**: معترضان بازداشت‌شده در سمیرم، در ۲۷ ژانویه ۲۰۲۴ توسط دادگاه انقلاب سمیرم به دلیل "مبارزه" و "اقدام علیه امنیت ملی" به اعدام محکوم شدند. دادگاه تجدیدنظر حکم را دو روز بعد تأیید کرد.

۵۸. **شریفه محمدی**: فعال کارگری زندانی در زندان لاکان رشت، توسط شعبه ۱ دادگاه انقلاب رشت به اتهام "بغی" به اعدام محکوم شد. این حکم در ۴ ژوئیه ۲۰۲۴ به همسر او، سیروس فتحی، ابلاغ شد. او به عضویت در گروه‌های مخالف متهم شده بود.

۵۹. **پاخشان عزیزی:** در ۲۳ ژوئیه ۲۰۲۴ توسط شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران به اتهام "بغی" به اعدام محکوم شد. اگرچه دادگاه او را به شرکت در فعالیتهای مسلحانه متهم کرد، هیچ مدرکی درباره این اقدامات ارائه نشد.

۶۰. **علی دهانی:** سرباز وظیفه در پاسگاه کسکین در شهرستان بمپور، به اتهام قتل چهار نفر از کارکنان پاسگاه در ۶ نوامبر ۲۰۲۲ به اعدام محکوم شد. او تحت شکنجه مجبور به اعتراف شد که بعداً در دادگاه آن را پس گرفت، اما قاضی بدون در نظر گرفتن ادعاهای او حکم اعدام صادر کرد.

۶۱. **عباس تورنجی:** زندانی سیاسی، پشت درهای بسته به اتهام قتل یک مأمور امنیتی به اعدام محکوم شد. محاکمه او با نقضهای جدی در حقوق او برای داشتن یک محاکمه عادلانه همراه بود و زندگی او همچنان در خطر است.

استفاده از اعترافات اجباری و فقدان محاکمات عادلانه در ایران

در ایران، اعترافات اجباری که تحت شکنجه گرفته می‌شوند، به عنوان یکی از ارکان اصلی بسیاری از پرونده‌ها به کار می‌روند که افراد بر اساس آن‌ها به اعدام محکوم می‌شوند. این نقض سیستماتیک حقوق بشر توسط سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشر مانند عفو بین‌الملل و ناظر حقوق بشر ایران به خوبی مستند شده است. زندانیان سیاسی، معترضان و اقلیت‌های قومی اغلب تحت فشار برای اعتراف قرار می‌گیرند، که این اعترافات به عنوان شواهد اصلی علیه آن‌ها در دادگاه‌هایی که فاقد شفافیت، استانداردهای قانونی و نمایندگی قانونی مناسب هستند، استفاده می‌شود.

روش‌های شکنجه که برای گرفتن اعتراف در زندان‌های ایران استفاده می‌شوند شامل ضرب و شتم شدید جسمی، حبس طولانی‌مدت در سلول انفرادی، اجرای نمایشی اعدام و فشارهای روانی است که اغلب زندانیان را در شرایط وخیم جسمی و روانی قرار می‌دهد. قوه قضاییه ایران به این اعترافات اجباری تکیه می‌کند، بدون اینکه به مشروعیت ادعاها یا قانونی بودن روش‌هایی که اعترافات با آن‌ها گرفته شده توجه کند.

روندهای قانونی برای زندانیان سیاسی پشت درهای بسته و بدون دسترسی به وکیل مستقل انجام می‌شود. دادگاه‌ها استانداردهای قانونی بین‌المللی را رعایت نمی‌کنند و بسیاری از زندانیان از حق تجدیدنظر یا حتی وکیل منتخب خود محروم هستند. این محیط، فضایی از ترس و سرکوب ایجاد می‌کند، جایی که قوه قضاییه به‌عنوان ابزاری برای کنترل سیاسی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در زیر نمونه‌هایی از زندانیان سیاسی در ایران آمده است که حکم اعدام آن‌ها بر اساس اعترافات اجباری و محاکمات ناعادلانه صادر شده است.

۱. مجاهد (عباس) کورکوری

مجاهد کور کوری، که با نام عباس نیز شناخته می‌شود، یک زندانی سیاسی اهل ایذه است که توسط شعبه ۳۹ دیوان عالی کشور ایران به اعدام محکوم شده است. اتهامات او شامل "محرابه" و "افساد فی الارض" به دلیل ادعای دخالت در فعالیت‌های ضد رژیم در جریان اعتراضات سراسری سال ۲۰۲۲ است. قوه قضاییه ادعا می‌کند که کور کوری در قتل کیان پیرفلک، کودکی که در جریان اعتراضات جان باخت، دخیل بوده است. با این حال، خانواده پیرفلک، از جمله مادر کودک، به شدت این ادعاها را رد کرده‌اند و گفته‌اند که کیان توسط نیروهای امنیتی کشته شده است.

کور کوری از زمان بازداشتش در ۲۰ دسامبر ۲۰۲۲ تحت شکنجه شدید جسمی و روانی قرار گرفته است. او ابتدا در یک حمله نظامی به خانه‌اش در ایذه بازداشت شد که در جریان آن دو شهروند دیگر کشته شدند. پس از بازداشت، کور کوری بیش از ۱۳ ماه در سلول انفرادی نگهداری شد. او ضرب و شتم‌های شدیدی را متحمل شد که منجر به شکستگی دنده‌هایش شد و بارها از دریافت درمان پزشکی محروم شد. با وجود وخامت وضعیت جسمی او، مقامات ارتباطات او با دنیای خارج را محدود کرده و او را از تماس‌های تلفنی یا ملاقات با خانواده محروم کرده‌اند.

حکم اعدام او اخیراً توسط دیوان عالی کشور تأیید شده و پرونده‌اش به شعبه اجرای احکام در ایذه منتقل شده است که نگرانی‌ها را در مورد اجرای قریب‌الوقوع حکم اعدام او افزایش داده است.

۲. محمود مهربی

محمود مهربی دیگر زندانی سیاسی است که با حکم اعدام روبروست و هم‌اکنون در زندان دستگرد اصفهان نگهداری می‌شود. مهربی ابتدا در فوریه ۲۰۲۳ در جریان اعتراضات سراسری ۲۰۲۲ بازداشت شد. پس از آزادی به قید وثیقه، او به زودی دوباره بازداشت و تحت شکنجه و بدرفتاری شدید قرار گرفت. او به دلیل "افساد فی الارض" به دلیل فعالیت‌های ضد رژیم، از جمله پخش تبلیغات علیه حکومت در شبکه‌های اجتماعی و تحریک ناآرامی‌ها، متهم شده است.

وضعیت جسمی مهربی به دلیل شکنجه‌هایی که متحمل شده، به شدت وخیم شده است. او از سرگیجه شدید، عفونت‌های ریوی و مشکلات کلیوی رنج می‌برد و از مراقبت‌های پزشکی محروم شده است. او همچنین در بندی با مجرمان خشونت‌آمیز نگهداری می‌شود که نقض آشکار اصل تفکیک زندانیان سیاسی از کسانی است که به جرایم عمومی محکوم شده‌اند.

علاوه بر رنج‌های خود، خانواده مهربی نیز هدف قرار گرفته‌اند. خواهر او، مریم مهربی، در ژوئن ۲۰۲۴ همراه با دو فرزند خردسالش بازداشت شد. او تحت آزار جسمی و روانی قرار گرفت و هم‌اکنون در زندان دولت‌آباد اصفهان زندانی است. در اعتراض به بازداشت ناعادلانه‌اش، مریم دست به اعتصاب غذا زد که سلامت او را به شدت تحت تأثیر قرار داد. با وجود تلاش‌های خانواده برای آزادی او به قید وثیقه، او همچنان در شرایط سخت زندانی است.

۳. عباس دریسی

عباس دریسی، زندانی سیاسی اهل ماهشهر، پس از اعتراضات سال ۲۰۱۹ در ایران بازداشت شد. دریسی شاهد قتل عام معترضان در نزارهای ماهشهر بود، جایی که نیروهای امنیتی به روی غیرنظامیان غیرمسلح آتش گشودند. به نظر می‌رسد که برای پنهان کردن این کشتارها، قوه قضاییه دریسی را به "محاربه" متهم و به اعدام محکوم کرده است.

دریسی همواره بر بی‌گناهی خود تأکید کرده است و وکیل او، فرشته تابانیان، به نواقص جدی در پرونده اشاره کرده است. با وجود اینکه خانواده افسر کشته‌شده در پرونده دریسی اعلام کرده‌اند که او را مسئول قتل نمی‌دانند، قوه قضاییه حکم اعدام را تأیید کرده است. درخواست دریسی برای تجدیدنظر اخیراً توسط دیوان عالی رد شده است و او در خطر فوری اعدام قرار دارد.

بار عاطفی صدور حکم اعدام برای دریسی، تأثیرات ویرانگری بر خانواده او داشته است. همسر او پس از اطلاع از حکم اعدام دچار سکت شده و جان باخت، و سه فرزند آن‌ها یتیم شدند و اکنون تحت سرپرستی بستگان قرار دارند.

۴. فاضل و مهران بهرامیان

فاضل و مهران بهرامیان، دو برادر اهل سمنان، در جریان اعتراضات سراسری ۲۰۲۲ بازداشت و به اتهام "محاربه" و "اقدام علیه امنیت ملی" به اعدام محکوم شدند. این دو برادر در دوران بازداشت تحت شکنجه‌های جسمی شدید قرار گرفتند، به طوری که مهران دچار شکستگی اعضای بدن و فاضل از ناحیه سر و صورت آسیب دید.

برادران بهرامیان در ژانویه ۲۰۲۴ به سلول انفرادی در زندان دستگرد منتقل شدند، جایی که از تماس با خانواده‌های خود محروم بودند. پرونده آن‌ها خشم گسترده‌ای را در میان مردم زادگاهشان برانگیخت و مردم در اعتراض به حکم اعدام آن‌ها دست به اعتصابات و تظاهرات زدند.

مهران بهرامیان در اعتراض به حکم اعدام خود، اعتصاب غذا کرده و لب‌های خود را دوخته است. با وجود وضعیت وخیم جسمانی او، مقامات از بررسی مجدد پرونده او خودداری کرده‌اند و او در خطر جدی اعدام قرار دارد.

۵. فرهاد شکری

فرهاد شکری، زندانی سیاسی اهل سنت، از سال ۲۰۱۹ در صف اعدام قرار دارد. او توسط دادگاه انقلاب مشهد به اعدام محکوم شد. شکری به همراه چهار زندانی دیگر اهل سنت به اتهام "بغی" (شورش مسلحانه) به دلیل عضویت ادعایی در یک گروه سلفی محکوم شدند. از آگوست ۲۰۲۳، شکری در اعتراض به ناعادلانه بودن محاکمه‌اش و صدور حکم اعدام خود، دست به اعتصاب غذا زده است.

وضعیت سلامت شکرری در طول اعتصاب غذا به شدت وخیم شده است. او از فلج یک طرفه بدن، مشکلات گفتاری و ضعف شدید رنج می‌برد. با وجود شرایط تهدیدآمیز زندگی او، مقامات زندان از ارائه مراقبت‌های پزشکی کافی به او خودداری کرده‌اند و زندگی او در خطر جدی قرار دارد.

۶. نایب عسکری

نایب عسکری، زندانی سیاسی کرد، هم‌اکنون در صف اعدام در زندان ارومیه قرار دارد. او به دلیل "بغی" و به اتهام عضویت در گروه‌های مخالف کرد به اعدام محکوم شده است. پرونده عسکری با بی‌نظمی‌های قضایی همراه بوده است، از جمله عدم حضور وکیل مدافع او در جلسات دادگاه.

عسکری برای مدت‌های طولانی در سلول انفرادی نگهداری شده و تحت شکنجه قرار گرفته است و از ارتباط با خانواده و نمایندگی قانونی محروم شده است. خانواده او نگران هستند که اعدام او هر لحظه اجرا شود، زیرا پرونده او برای بررسی نهایی به دیوان عالی کشور ارجاع داده شده است.

۷. ادهم نارویی

ادهم نارویی، زندانی سیاسی بلوچ، در می ۲۰۲۴ به دلیل فشارهای روانی شدید که در صف اعدام با آن مواجه بود، اقدام به خودکشی کرد. نارویی به اتهام "محاربه" به دلیل شرکت در اقدامات مسلحانه و قتل نیروهای امنیتی به اعدام محکوم شده بود. با وجود وضعیت وخیم جسمی او پس از اقدام به خودکشی، او پس از دریافت درمان پزشکی محدود به زندان بازگردانده شد.

پرونده نارویی برجسته‌کننده فشارهای روانی شدید است که زندانیان در صف اعدام در زندان‌های ایران تحمل می‌کنند. تهدید مداوم اعدام، همراه با شرایط غیرانسانی بازداشت، بسیاری از زندانیان را به انجام اقدامات ناامیدانه برای فرار از سرنوشت خود سوق می‌دهد.

۸. پرونده چهار زندانی سیاسی بلوچ محکوم به اعدام

چهار نفر از زندانیان بلوچ—عیدو شه‌بخش، عبدالغنی شه‌بخش، عبدالرحیم قنبرزهی گرگیج و سلیمان شه‌بخش—توسط دادگاه انقلاب تهران به اعدام محکوم شده‌اند. دادگاه آن‌ها را به اتهامات "بغی" (شورش مسلحانه) و "تشکیل و عضویت در گروه‌های تروریستی ضد انقلابی" محکوم کرده است. این حکم توسط شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران به ریاست قاضی محمدرضا عموزاده صادر شد. دادگاه همچنین آن‌ها را به دست داشتن در حوادث امنیتی بین سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۵ متهم کرده است. با وجود ابهامات، نواقص و تناقضات در پرونده، این زندانیان دوباره محاکمه و تحت فشار سپاه پاسداران به اعدام محکوم شدند.

عیدو شه‌بخش و عبدالغنی شه‌بخش پیش‌تر در سال ۲۰۱۶ به اتهامات مشابه بازداشت، محاکمه و تبرئه شده بودند، اما توسط نیروهای اطلاعات سپاه دوباره بازداشت شدند. سلیمان شه‌بخش، یکی از متهمان، در زمان وقوع جرم ادعایی تنها ۱۲ سال سن داشت و بر اساس قوانین ایران باید مشمول "قانون مجازات کودکان" باشد که این حکم اعدام او را غیرقانونی می‌کند.

محکومیت عبدالرحیم قنبرزهی گرگیج تنها بر اساس اعترافات اجباری که تحت شکنجه شدید به دست آمده بود، صادر شده است. او بی‌سواد است و کارشناسان پزشکی قانونی تأیید کرده‌اند که اثر انگشت او بر روی اسناد اعترافات تحت اجبار گرفته شده است.

حکم اعدام عیدو شه‌بخش به دیوان عالی کشور ارسال شد

احکام اعدام عیدو شه‌بخش و سه زندانی سیاسی بلوچ دیگر—عبدالغنی شه‌بخش، عبدالرحیم قنبرزهی گرگیج و سلیمان شه‌بخش—به دیوان عالی کشور ارجاع داده شده است. عیدو شه‌بخش، مردی ۳۵ ساله اهل سرچنگل زاهدان، ابتدا در سال ۲۰۱۶ بازداشت و از تمامی اتهامات تبرئه شد. اما تحت فشار سازمان اطلاعات سپاه، تبرئه او لغو و او دوباره بازداشت شد.

شه‌بخش تحت شکنجه‌های فیزیکی و روانی مکرر قرار گرفته است تا اعترافات خود را ارائه دهد. او به‌طور مداوم بر بی‌گناهی خود تأکید کرده و تنها مدرک علیه او اعترافاتش است که تحت شکنجه به‌دست آمده‌اند، با وجود ممنوعیت قانونی استفاده از چنین اعترافات در دادگاه.

عیدو شه‌بخش متأهل است و پنج فرزند دارد که یکی از آن‌ها دارای معلولیت جسمی است.

۹. پرونده فعال کارگری خانم شریفه محمدی

شریفه محمدی، فعال کارگری و مدافع برجسته حقوق زنان و کارگران از رشت، بیش از شش ماه است که تحت شرایط سخت در زندان لاکان زندانی شده و از حقوق اولیه خود محروم شده است. او در ۵ دسامبر ۲۰۲۳ توسط مأموران اطلاعاتی در منزلش بازداشت و ابتدا به زندان سندیج منتقل شد و سپس به زندان لاکان بازگردانده شد. در طول دوران بازداشت، خانم محمدی از ملاقات، تماس‌های تلفنی و دسترسی به وکیل محروم بوده و خانواده و حامیان او از اتهامات وارد شده به وی بی‌اطلاع هستند.

با وجود تکمیل تحقیقات در مورد پرونده او، همچنان در وضعیت نامشخصی به‌سر می‌برد. همسر شریفه، سیروس فتحی، به‌طور فعال برای آزادی او تلاش کرده است، اما خود او نیز در ژوئن ۲۰۲۴ بازداشت شد. وی پس از آن به‌طور موقت با وثیقه آزاد شد، اما همچنان عدم شفافیت از سوی مقامات قضایی ادامه دارد. تا کنون، هیچ اطلاعات دقیقی در مورد اتهامات علیه خانم محمدی اعلام نشده، اگرچه گفته می‌شود او به "ارتباط با یک سازمان سیاسی" متهم شده است؛ اتهامی که خانواده‌اش آن را به‌طور قاطع رد می‌کنند.

دوران بازداشت شریفه با سوءاستفاده‌های جسمی همراه بوده و گزارش‌هایی از شکنجه او در طول بازجویی‌ها وجود دارد. وضعیت سلامت او وخیم شده است، با عفونت‌ها و جراحات درمان‌نشده که به رنج‌های او افزوده‌اند. با وجود اعتراضات بین‌المللی از سوی سازمان‌های حقوق بشری و اتحادیه‌های کارگری در فرانسه و دانمارک که خواستار آزادی فوری او شده‌اند، مقامات ایرانی حکم اعدام او را تأیید کرده‌اند. او به اتهام "بغی"، یا شورش مسلحانه علیه دولت، به دلیل ارتباط ادعایی با یک گروه مخالف متهم شده است. خانواده او و گروه‌های حقوق بشری این اتهامات را رد می‌کنند و اصرار دارند که او به دلیل فعالیت‌های کارگری خود هدف قرار گرفته است.

نتیجه‌گیری

پرونده‌های مطرح شده در این گزارش نمادی از نقض گسترده حقوق بشر در سیستم قضایی ایران هستند. استفاده گسترده از مجازات اعدام، به‌ویژه علیه مخالفان سیاسی و معترضان، بازتاب عزم رژیم برای سرکوب اعتراضات و حفظ کنترل از طریق ترس و ارعاب است. بسیاری از این زندانیان بر اساس اعترافاتی که تحت شکنجه به دست آمده و بدون دسترسی به نمایندگی قانونی مناسب به اعدام محکوم شده‌اند و در دوران بازداشت خود تحت رفتارهای غیرانسانی قرار گرفته‌اند.

فشار بین‌المللی نقشی حیاتی در وادار کردن دولت ایران به احترام به حقوق زندانیان سیاسی و متوقف کردن اجرای احکام اعدام دارد. جامعه جهانی باید برای پایان دادن به این نقض‌ها و توقف اعدام‌ها تلاش کند.